

3.1.1: נסמן $w = e^{\frac{2\pi i}{3}}$, $L = \mathbb{Q}(w, \sqrt[3]{2})$, נחשב את $[L:\mathbb{Q}]$, נרשום:

$$\mathbb{Q} \subset \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}) \subset \mathbb{Q}(w, \sqrt[3]{2}) = L$$

כיוון ש- $(x^3 - 2)$ אי פריק מעל $\mathbb{Q}$ אז:

$$[\mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}) : \mathbb{Q}] = 3$$

ש הוא שורש של $x^2 + x + 1$ שזה פולינום א'ו-פריק. כיוון ש- $\mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}) \subseteq \mathbb{R}$ ו- w לא ממשי, אז $w \notin \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2})$. לכן $x^2 + x + 1$ הינו הפולינום המינימלי של w מעל $\mathbb{Q}(\sqrt[3]{2})$. מכאן:

$$[L:\mathbb{Q}] = [L:\mathbb{Q}(\sqrt[3]{2})][\mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}):\mathbb{Q}] = 2 \cdot 3 = 6$$

הרחבות אלגבריות

הגדרה 4.4.1: הרחבה $F \subset L$ נקראת הרחבה אלגברית, אם כל איבר ב- L הינו אלגברי מעל F .

למטה 4.4.2: יהי $F \subset L$ הרחבה סופית. אז:

- (1) $F \subset L$ הרחבה אלגברית.
- (2) אם $\alpha \in L$ אז צורת הפולינום המינימלי של α מעל F מתחלקת את צורת ההרחבה.

הוכחה: אם $\alpha \in L$ אז $F \subset F(\alpha) \subset L$. לכן ממשיך המעגל:

$$[L:F] = [L:F(\alpha)][F(\alpha):F]$$

כיוון ש- $[L:F] < \infty$ אז שני הסעיפים נובעים בצורת סעיף 4.3.4.

הערה: ההפך אינו בהכרח נכון. יען ההרחבה אלגברית שאינן הרחבה סופית.

משפט 4.4.3: יהי $F \subset L$ הרחבה. אז $[L:F] < \infty$ אם ורק אם קיימים $\alpha_1, \dots, \alpha_m \in L$ כך שכל $\alpha \in L$ הינו אלגברי מעל F , וגם:

$$L = F(\alpha_1, \dots, \alpha_m)$$

הוכחה: נניח כי $[L:F] < \infty$. יהי $\{\alpha_1, \dots, \alpha_m\}$ בסיס של ההרחבה הוקטורית L מעל F .

$$L = \{\alpha_1 \alpha_1 + \dots + \alpha_m \alpha_m : \alpha_i \in F\} \subseteq F(\alpha_1, \dots, \alpha_m) \subseteq L$$

אז:

$$L = F(\alpha_1, \dots, \alpha_m) \quad \text{לכן} \quad \text{למטה 4.4.2 נקבל שכל } \alpha_i \text{ הוא אלגברי.}$$

בכיוון ההפוך, נניח כי $L = F(\alpha_1, \dots, \alpha_m)$ וכל $\alpha \in L$ הינו אלגברי מעל F , נסמן

$$L_0 = F$$

$$L_i = F(\alpha_1, \dots, \alpha_i)$$

ואז $1 \leq i \leq m$, נסיון:

$$(1) \quad L_0 \subseteq L_1 \subseteq \dots \subseteq L_m = L$$

מכאן נקבל את סדרת ההרחבות

ממסקנה 4.1.11 נקבל שכל $1 \leq i \leq m$:

$$L_i = F(\alpha_1, \dots, \alpha_i) = F(\alpha_1, \dots, \alpha_{i-1})(\alpha_i) = L_{i-1}(\alpha_i)$$

מכיוון שכל α_i אלגברי מעל F אז כל α_i אלגברי מעל L_{i-1} .

$$[L_i:L_{i-1}] = [L_{i-1}(\alpha_i):L_{i-1}] < \infty$$

לכן ממסקנה 4.3.4 נקבל כי

לכן בסדרת ההרחבות (1), כל הרחבה נדרשה סופית. לכן ממשיך המעגל:

$$[L:F] = [L_m:L_0] = [L_m:L_{m-1}] \cdot \dots \cdot [L_1:L_0] < \infty$$

לענין 4.4.4: תהי $F \in L$ הרחבה, אם $\alpha, \beta \in L$, אלמנטים מעל F , אז

$\alpha + \beta$, $\alpha \cdot \beta$ ו- $\alpha \cdot \beta^{-1}$ אלמנטים מעל F .

הוכחה: משפט 4.4.3 הרחבה $F \subseteq F(\alpha, \beta)$ הינה סופית. משנה 4.4.2

נובע שזוהי הרחבה אלמנטרית, כיוון ש- $\alpha, \beta \in F(\alpha, \beta)$, $\alpha + \beta$ ותוצאה נוספת.

משקנה 4.4.5: תהי $F \subset L$ הרחבה: אזי $M = \{\alpha \in L : F \text{ אלמנטרית מעל } \alpha\}$

הינה תת-שדה של L .

הוכחה: $F \subset M$ כי אם $\alpha \in F$ אז שורש של $\alpha - x$, ולכן אלמנטרי.

משנה 4.4.4, M סגור תחת חיבור וכפל. כמו כן, אם $\alpha \in M$ אז $\alpha \neq 0$

אז $\frac{1}{\alpha} \in M$ (ראינו בשעור קודם). מכאן M שדה.

משפט 4.4.7: נניח כי $F \subset K \subset L$. יהי $\alpha \in L$ אלמנטרי מעל K ,

ונניח כי K הינה הרחבה אלמנטרית מעל F . אז α אלמנטרי

מעל F .

הוכחה: יהי α שורש של הפולינום $f(x) = \sum \beta_i x^i \in K[x]$. כפי ה- ויין הם אלמנטרים

מעל F - לפי הנחה. אז $M = F(\beta_1, \dots, \beta_n)$ הינה הרחבה סופית מעל

F (משפט 4.4.3). ברור כי $f(x) \in M[x]$ ולכן α אלמנטרי מעל

M . לפי ההרחבה $M \subset M(\alpha)$ הינה סופית. משפט 4.3.8 (המשפט):

$$[M(\alpha):F] = [M(\alpha):M][M:F] < \infty$$

לכן ההרחבה $F \subset M(\alpha)$ סופית, ולכן α אלמנטרי מעל F .